

ik na aandachtig luisteren herkende als die van Cetti's Zanger, welke soort ik kende uit de Camargue. Nog dezelfde dag werd het geluid op de band opgenomen door W. Bult en J. Conen; nadien is de vogel door tal van Limburgse ornithologen gehoord tot 6 juni 1969. Hieronder volgt het verslag dat H. Bult schreef n.a.v. zijn bezoek.

W. de Veen

Terrein: Een moeras, bijna ontoegankelijk. Overal bosjes en struikgewas, daartussen open water, Veel dode en omgevallen bomen. Aan de noord- en oostzijde een bosrand, met tamelijk dicht struweel. Aan de zuidzijde stroomt de Geleenbeek.

Geluid: Dit was het meest opvallende van de vogel; de zang was de gehele dag — zij het met tussenpozen van een tot twee minuten — hoorbaar. Het klonk min of meer als „tsjiet-tjieterrowiedie-iet”. Eerst dus een losse roep, dan een felle explosie van heldere welluidende tonen. Het was op vrij grote afstand nog goed herkenbaar. 's Morgens zong de vogel het meest.

Gedrag: De vogel hield zich meestal zeer verborgen, maar met enige moeite was hij toch wel voor de kijker te krijgen; dit laatste was ook mogelijk, omdat de vogel een voorkeur had voor een bepaald bosje, waar hij regelmatig terugkwam. Soms nam ik hem tot op 5 m afstand waar, nu eens een flits, dan weer enkele minuten. Hij hield zich meestal op in dicht struikgewas, vaak laag bij de grond (water). Ook kwam hij wel hoger, doch nooit hoger dan 3 m. Bij het zingen zat hij soms vertikaal als een Nachtegaal, vaak ook zeer voorovergebogen. De vlucht was rechtlijnig, vrijwel altijd zo laag mogelijk; hij gedroeg zich niet als een broedvogel.

Kenmerken: zanger in het riet. Grootte ongeveer als van Zwartkop (daarmee wel eens in één beeld gezien). Op de afbeelding in de „Vogelgids” leek hij me altijd — wat de grootte betreft — tussen een Kleine Karekiet en b.v. Fitis in te staan. Bovenkop, nek, rug vleugeldekveren en bovenstaart waren donkerroestbruin. Een duidelijk vuilwitte wenkbrauwstreep. Keel, borst en buik: grijsbruin; borst en keel iets lichter dan de rest. Staart was enigszins afgerond en werd geregeld op en neer bewogen, als bij een kwikstaart. Pootkleur leek tamelijk licht (hiervan ben ik niet zeker). De soort en vooral de onmiskenbare zang was mij reeds zeer goed bekend uit het buitenland.

CNA: bevestigde waarneming

NOORD-BRABANT

Op 3 mei 1969 werd een exemplaar zingend waargenomen door G. van Mierlo en A. Tillemans in „De Hoort” onder Budel; op 8 mei 1969 ook door H. Lehaen en A. Beijck en op 29 juni 1969 door J. Swaab.

CNA: bevestigde waarneming

ZUID-HOLLAND

In de natuurreservaten gelegen op de kop van Goeree werd dit jaar, dank zij de medewerking van de Stichting Natuurmonument de Beer, door ons begonnen aan een inventarisatie.

Op 25 oktober 1969 vingen wij op de Kwade Hoek in een nylonnet een vogel, die ons onbekend was. Na raadplegen van de Vogelgids kwamen we op grond van de afbeelding tot de conclusie dat het een Cetti's Zanger moest zijn.

Hier volgt een korte beschrijving van de vogel:

Opvallend korte vleugels (lengte 55 mm) en een waaivormige staart (verschil tussen buitenste en langste staartpen 10,5 mm).

Duidelijke vuilwitte oogstreep, onderste ooglid wit. Bovendelen rossig bruin, rossig bruine staart, vuilwitte onderzijde, flanken grijsbruin, onderstaartdekveren lichtbruin met lichte randen.

Bovensnavel donkerder dan ondersnavel.

Poten bleekrose.

Het bezit van slechts 10 staartpenen werd pas achteraf bevestigd door een kleurendia van de staart van boven gezien.

De duinvallei waarin de vogel gevangen werd, bestaat uit een dichte begroeiing van braam, eglantier, duindoorn en liguster, met in het vochtigste gedeelte een strook riet van ca 20 m breed.

Er werden foto's en dia's van de vogel gemaakt, hij werd geringd en hierna weer losgelaten.

CNA: bevestigde waarneming

J. Beijersbergen, W. Verholt en J. Visser
(Instituut voor Oecologisch Onderzoek)

Naschrift van de redactie. Volledigheidshalve zij hier alsnog verwezen naar de niet door de C.N.A. aanvaarde waarneming (zie Limosa 37:49) van een zingend exemplaar door de heer W. Sevinga, aan de IJsselmeerkust te Ermelo, op 9 oktober 1962 (zie Limosa 36: 118-120), dus zeven jaar voor de eerste vondst (zie Limosa 42: 110-111) (t.K.).

SUMMARY

New records of Cetti's Warbler in the Netherlands.

On May 3d and 8th and June 29th, 1969 a Cetti's Warbler was seen singing at Budel, Province of Noord-Brabant, in the same area where the first specimen had been caught on October 6th, 1968.

Furthermore one stayed at Nuth, in the southern part of the Province of Limburg from May 15th to June 6th, 1969.

Finally one was caught in the island of Goeree in the Province of Zuid-Holland on October 25th, 1969.

Nederlandse Ornithologische Unie, jaarverslag over 1968

Het ledental van onze vereniging nam in 1968 in geringe mate toe, en wel van 872 op 1 januari 1968 tot 884 op 1 januari 1969. Wederom werd een aantal leden wegens wanbetaling geroyeerd.